

LIPPENS, Maurice, graaf, advocaat en liberaal politicus (Gent 21 augustus 1875 - Brussel 11 november 1956).

Werd na het burgemeesterschap te Moerbeke-Waas (1906-'19 en '26) gouverneur van Oost-Vlaanderen (1919-'21), vervolgens gouverneur-generaal van Belgisch Kongo (1921-'23). Van 1925-'36 was hij senator voor het arrondissement Gent-Eeklo, daarna gecoöpteerd senator (1936-'39). Van november 1934 tot april '36 was hij voorzitter van de Senaat. Hij was minister van spoorwegen, posten, telegrafie en telefonie, luchtvaart en marine (november 1927 - oktober '29), van vervoer (oktober 1929 - juni '31) en van openbaar onderwijs (oktober 1932 - juni '34). In 1934 werd hij minister van staat. Hij was eveneens advocaat bij het Hof van Beroep te Gent, voorzitter van het Fonds Bibliotheek Albert I en van de Academia Belgica te Rome.

Net zoals zijn broer J. Paul hield hij vast aan het Frans als zijn moedertaal, maar steunde hij de V.B. voor zover deze tweetaligheid in Vlaanderen eiste. In 1929 gaf hij het werk uit van zijn broer J.P. Lippens. *Voix d'outre-tombe. La question flamande*, in 1913 geschreven. In 1933 raakte hij als minister van openbaar onderwijs betrokken in het incident vanwege de opvolging van August Vermeylen als rector van de Rijksuniversiteit te Gent. Toen hij niet Frans Daels, maar wel A. Bessemans (z. aldaar) tot rector benoemde, werd hij door prof. R. Soenen hierover in het publiek aangevallen; Soenen werd ontslagen als hoogleraar.

JEAN-MARIE LERMYTE